BYN BOSLÄTTEN. SKATTE- OCH MANTALSLÄNGDER

1581. (Nybyggare)
Lars Jönsson. 1 spann utsäde,
3 sommarlass hö
1586.
Pål Larsson
1598.
Pål Larsson
1605. Skarrehemman
Påls änka, hustru Marit
1608.
Påls änka hustru Marit
1615.
Olof Pålsson
1618. Älvsborgs lösen
Olof Pålsson
1618. Femte termin
Olof Pålsson
1621. Restuppbörd
Olof Pålsson
1620.
Hustru Marit
1620. Tionde
Olof Pålsson
1634.
Olof Pålsson
1635.
Per Olsson
1636
Per Olsson1637
Per Olsson
1647
Per Olsson
1648
Per Olsson
1650
Per Olsson
1651
Per Olsson
Hustru Maria
1652
Per Olsson
1655
Per Olsson Oh 2d
Olof Persson
Ilian Matsson Om Oh
Anders Andersson
1657
Per Olsson Oh 2d
Olof Persson
Anders Andersson
1660
Olof Persson 2d
Anders Andersson
1661
Olof Persson 2d
Anders Andersson
Mats Eriksson

1653
Per Olofsson 2d
Olof Persson
Erik Olofsson 1d

1662
Olof Persson 2d
Anders Andersson
1663
Olof Persson
Anders Andersson
Malin Persdottter 1 piga
1665
Olof Persson
Anders Andersson
Malin Persdotter Om Oh 1d
1668
Olof Persson
Anders Andersson
Malin Persdotter Om oh 1d
1670
Olof Johansson
Anders Andersson
1672
Olof Johansson
Anders Andersson
Hustru Kerstin Jönsdotter Om Oh 1d
1675
Johan Eriksson
Anders Andersson
Hustru Elisabeth Om
1676
Johan Eriksson
Anders Andersson
Hustru Elisabeth Om
Hustru Malin från Risby
1677
Johan Eriksson
Anders Andersson
Hustru Elisabeth Om
1680
Anders Andersson 1s
1685
Anders Andersson 1s
1687
Anders Andersson Oh 1s 1d
1690
Olof Andersson
Erik Stolpe Om Oh
1693
Olof Andersson
Förridare Erik Stolpe Om Oh
1696
Olof Andersson
Erik Stolpe Om
Erik Johansson
1700
Olof Andersson
Förridare Erik Stolpe Om
1702
Olof Andersson
Erik Stolpes änka Om

1704
Olof Andersson
1706
Olof Andersson
1710
Olof Andersson
1711
Olof Andersson 1s
1715
Olof Andersson Oh 1s 1d
1716
Olof Andersson Oh 1s 1sh 1d
1717
Anders Olsson
1721
Anders Olsson 1d

HUSFÖRHÖRSLÄNGDER

AI:1, f 62, 1723-32
Olof Andersson 1658-1726
Hustru Kerstin 1652-1725
Anders Olofsson 1690-
hustru Karin 1695-
Son Olof 1716-
dotter Anna 1722-
Karin gift i Giesdbo
1696-1774 m Erik Andersson 1722

AI:1, f 131, 1733-42
Anders Olsson 1690-
Hustru Karin 1695-
Olof 1716-
Anna 1722-
Peter 1723-
Anders 1732-
Mats Samuelssons hustru Margareta
1661-1737

AI:2, f 57, 1744-52
Anders Olsson 1689-1755
Hustru Karin Persdotter 1695-
Olof 1716-
Anna 1722- Gift i Kårbo 1750
Per 1724-
Hustru Kristina Olofsdotter 1726-

AI:2, f 238, 1763-66
Per Andersson 1727-1780
Hustru Kristina Olofsdotter 1726-
Kristina 1754
Elisabeth 1764
Per 1756-

AI:3, f 86, 1770-76
Per Andersson 1727-
Hustru Kristina olofsdotter 1726-
Per 1756-
Kristina 1757-
Elisabeth 1754

AI:4, f 133, 1775-84
Per Andersson 1727-1780
Hustru Stina Olofsdotter 1726-
Per 1756-
Stina 1754-
Lisa 1764-

AI:5, f 258, 1786-95
Änka Stina Olsdotter 1726-1794
Per Persson 1756-
Hustru Anna Jansdotter 1766- Hedemora
Caisa 1790-
Stina 1792-

BYN REMBO

MANTALSLÄNGD

1647
Erik Larsson. (Tillhör Sörnäfde)
1668
Erik Larssons hustru Om Oh 1d 1måg
1676
Per Olofsson
Hustru Elisabeth Om
1680
Gamle Per Olofsson
Unge Per Olofsson
1687
Gamle Per Olofsson
Unge Per Olofsson
Hustru Elisabteh Om 1d
1693
Gamle Per Olofsson 1s
Unge Per Olofsson
1696
Gamle Per Olofsson 1s 1d
Unge Per Olofsson 1d
1700
Per Olofsson Svärd 1d
Per Olofsson Oh
1702
Per Olofsson Oh 1d 1m
Gamle Per Olofsson 1s 1d
1704
Per Olofsson oh 2s 1d
Erik Persson
1706
Per Olofsson oh 1d
Erik Persson
Per Olofsson oh
Erik Persson
Olof Persson
1710
Per Olofsson
Erik Persson
Olof Persson
1715
Erik Persson
Olof Persson
Hustru Sara Om
1717
Anders Danielsson
Erik Persson 1s
Olof Persson
1721
Anders Danielsson
Erik Persson om 1s
Olof Persson

HUSFÖRHÖRSLÄNGD

AI:1, 1723-32
Erik Perssons änka 1660-
mågen Per Ersson 1669- Flyttat 1726
Hustru Karin 1705-
Son Per Ersson 1707-
Hustru Kerstin 1692-

Olof Persson 1680-
Hustru Kerstin 1687-
Sara 1711-
Anna 1714-
Olof 1723-
Anders 1726-

Anders Danielsson 1676- Död
Hustru Maria -1686
Moder Hustru Margareta1640-
Margareta 1708-
Per 1711-
Johan 1720-

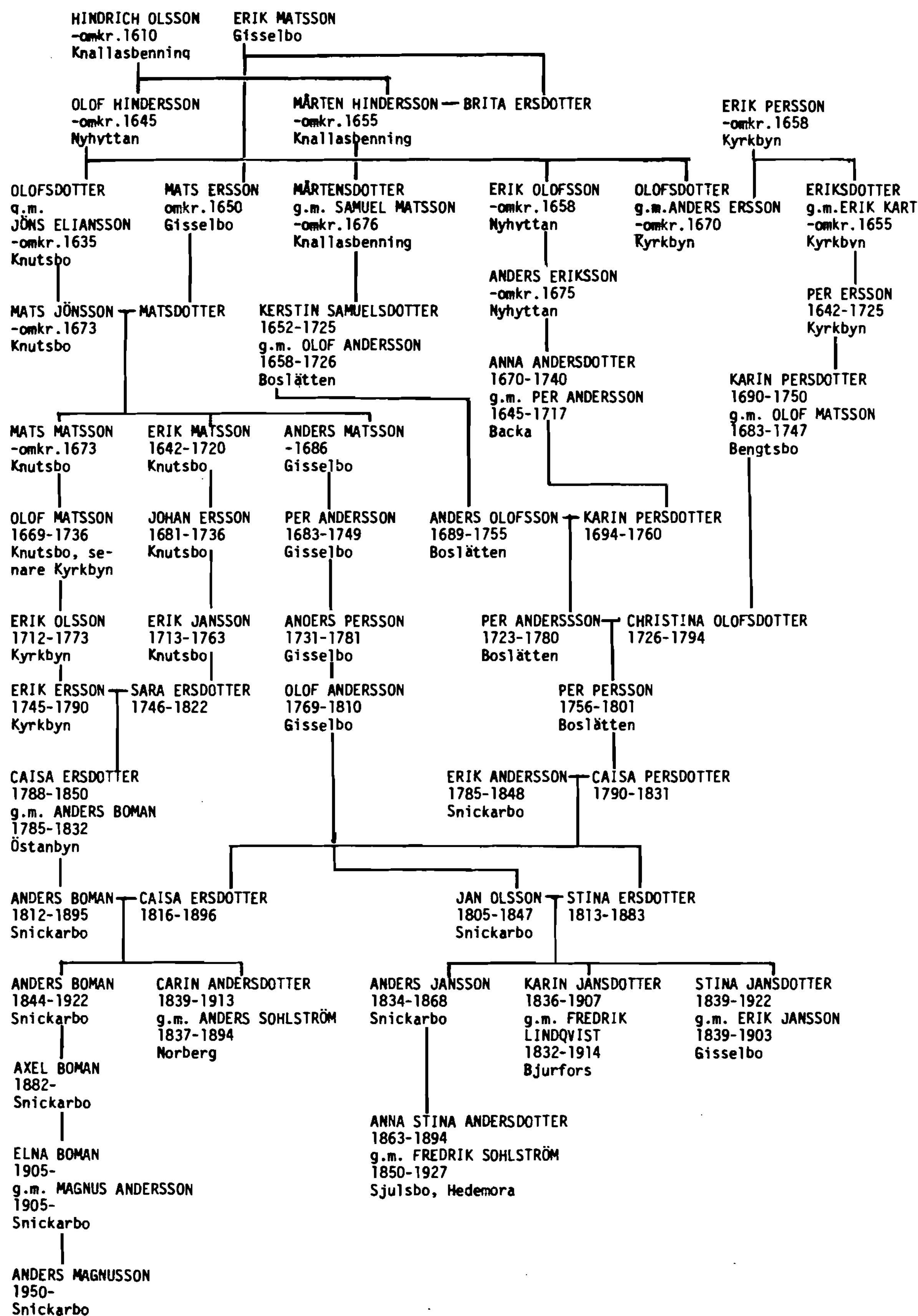
AI:1, 1733-1741
Erik Perssons änka Kristina 1660-
Per Ersson 1707- Gifts 1728
Hustru Kerstin Ersdotter 1691-
Johan 1729-
Per 1732-

AI:2, 1744-52
Per Ersson 1797-1760Gift 1725
Kyrkovärd och nämndeman
Hustru Kerstin Ersdotter 1692-176o
Moder Kristina 1660-1749
Johan Persson 1729- Gift 1750
Hustru Anna Matsdotter 1734-
Per 1751 Grönvall

AI:3 1770-74
Johan Persson 1729-
Hustru Anna Matsdotter 1734-
Christina 1753-
Elisabeth 1759-
Anna 1763
Margareta 1766-

AI:4 1775-1784
Johan Persson 1729-
Anna Matsdotter 1724
Stina 1753- Brovallen
Lisa 1759- Gift 1775
Anna
Greta
Per Andersson 1763- Kårbo Gift 1783

SLÄKTFÖRBINDELSER MELLAN SNICKARBO OCH KNALLASBENNING, NYHYTTAN, GISSELBO, KNUTSBO

ARNE SOHLSTRÖM
Vitmåragatan 9c
Västerås

BOSLÄTTEN i Grytnäs socken

KLHA,V,AI:18,mål 78, 28 okt 1756

Över följande mål, av änkan Catarina Persdotter med dess son Olof Andersson å ena sidan, samt sonen och brodern Per Andersson i Boslätten å den andra, var emot annan instämda, blev efter parternas hörande och sedan Rätten så därav, som av deras företedda handlingar sig om beskaffenheten underrättad gjort, resolverat:
Vad angår änkans klagan, att sonen Per Andersson skall brustit i sin skyldighet med tredingens utgivande av hemmanets gröda till henne för det förflutna året, så emedan Per Andersson därtill nekat och änkan erkänt, att hon berörda år undfått både hö och säd av honom, utan att kunna visa, det något där uti brustit. Ty anses med rätta hennes i detta mål förda klagan såsom ogrundad.
Vidkommande sedan besittningen å fastigheten, varom bröderna äro tvistiga, så alldenstund deras fader lämnat efter sig tvenne hemman, ett i Kallasbenning och ett i i Boslätten, vilka bägge var för sig medföra full besittning, fördenskull finner Häradsrätten rättvist, i anledning av 12 Cap Ärvdebalken och 6 Cap Jordebalken, att bröderna Per ocj Olof Anderssöner böra inför Rätten taga lott med varannan om besittningen å dessa hemman, varefter den, som större hemmansdel får, kommer att förnöja den andre med penningar.
Vid arvsskiftet efter perternas avlidne man och fader Anders Olofsson, hållet i april månad 1755, finnes, att avlingejorden, bestående av Knallasbenningshemmanet, blivit upptagen till 600 daler kmt, vae utav änkan kommit att njuta en tredjedel, såsom dess giftorätt. Men emedan det befinnes av Cassörens välbetrodde Gabriel Avelins den 23 april sistlidne meddelade bevis, att i avräkning på de sex hundra daler kmt, som Avelin efter ett köpebrevs innehåll av den 10 februari 1753 för avlidne Mats Samuelssons hemmansdel i Knallasbenning skulle betala (bör vara erhålla), hade allena 264 daler 10 öre kmt till honom blivit levererade, vilka tillhörande sextiofyra daler tio öre sedermera av Anders Olofsson, som samma hemmansdel bördade blevo av Avelin återställda, sedan den övriga delen av köpesumman har Anders Olofsson genom arv tillfallit efter dess morbroder, bemälde Mats Samuelsson, som barnlös med döden avgått.
Ty finner Häradsrätten, att avlingejorden ej högre bör anses, än till 264 daler 10 öre kmt, som i arvsinstrumentet kommer att sättas av länsmannen, välaktade Paul Gustaf Gehlarf och nämndeman Erik Persson i Nybyn, vilka varit uppteckningsoch delningsmän i sterbhuset. Och som det intygat blivit, att bröderna då överenskommit om 84 daler kmt, som Per Andersson anmält sig hava att fordra, men han likväl kvittat emot andra av brodern uppgivna fordringar. Alltså kan Per Andersson å berörda åtiofyra daler kmt numera ej äga någon talan. Icke heller lön för sin i faderns hus gjorda tjänst, helst han däremot velat vid hemmansbruket, och dessutom icke varit tjänstehjon, utan barn i huset I övrigt hava bröderna Olof och Per Anderssöner, att uti ovannämnda gode mäns närvaro likvidera med varannan om någon fordran, som Olof Andersson anmält sig äga hos brodern, härrörande och gjort kolningsarbete, dess körredskap, huggen och uppbränd skog, varuti Olof Andersson bort vara delaktig, samt förskjutna penningar till säd, som skall kommit Per Andersson allena till nytta. Åligger det likvidationsmännen, att vederbörligen skilja det ostridiga ifrån det stridiga, samt sedan över förloppet deras bevis meddela.

Samma ting, mål 92

Sedan Rättens utslag i går var avsagt emellan bröderna Olof och Per Anderssöner i Boslätten, angående besittningen å deras avlidne faders efterlämnade hemman, så inställde sig dessa bröder och lottade därom med varannan, då lotten föll uppå Olof Andersson att besitta hemmanet i Boslätten och Per Andersson fastigheten i Knallasbenning. Varefter de sig även haver att rätta, som till bevis av protokollet meddelas.

KLHA,V,AI:19,mål 73, 10 april 1758

I anledning av uttagen stämning uppå Per Andersson i Knallasbenning påstod brodern Olof Andersson i Boslätten,
1) Att återfå det timmer svaranden skall kullfällt på Boslättenhemmanets skog, jämte ersättning för någon ved, som sistnämnde till tegelbränning skall använt,
2) att Per Andersson måtte avstå de tvenne vretar Stor- och Lisselgatuvretarna kallade, och
3) lagsökas för den beskyllning han skall tillagt kärandens hustru och moder, samt
4) njuta veergällning för tingskostnaden.
Men som Per Andersson invänt, att han i brist av laga stämningstid, ej kunde begiva sig till att svara, och den uttagna stämningen finnes vara den 23 mars sistlidne utgiven, och sålunda för sent. Alltså att där käranden ytterligare vill fullfölja sin talan, bör han ånyo utverka stämning å brodern, och det i så god tid före tinget, som lagen i 11 Cap Rättegångsbalken föreskriver.

KLHA,V,AI:19,mål 32, 8 nov 1758

Olof Andersson i Boslätten har till detta ting utverkat stämning å brodern Per Andersson i Knallasbenning och påstått,
1) att sistnämnde måtte avträda tuenne stycken vretar, såsom kärandens hemman i Bislätten tillhöriga,
2) att svaranden måtte uppstänga gärdesgården omkring kålgården, som han skall nedrivit,
3) antingen betala det halmtak han av den så kallade Strandladan skall borttagit, eller att lägga nytt tak å berörda lada,
4) ersätta käranden för det brodern skall förhållit honom att beså en åker uti Älvgärdet,
5) betala 7 1/2 stig kol, som Olof Andersson för brodern skall ha gottgjort vid Avesta Bruk,
6) fordrar kvittens å de penningar Per Andersson skall undfått,
7) betalning för 6 daler kmt och ersättning för tingskostnaden.
Varemot Per Andersson v.v. låtit instämma brodern, med påstående,
1) att han måtte uppvisa uppteckningsinstrumentet efter fadern, och så vida, där utav skulle finnas att brodern fått sin fordran till fullo gottgjord, så skulle även därav följa, att Per Andersson borde hava sina 84 daler kmt betalta,
2) att njuta ersättning för någon likvidationskostnad,
3) betalning för tvenne tunnor råg och en tunna korn samt tvenne får, Per Anderssons hustru skall infört i svärmoderns bo,
4) vedergällning för det gjorda arbete hos modern efter faderns död, och
5) njuta fred på vretarna i Boslätten, efter överenskommelse vid arvsskiftet, härutinnan likväl modern nu i höst sig skall inträngt med såning, jämväl i våras haft linsådd därstädes.
Vid upprop av detta mål inställde sig parterna, och efter något tvistande med varannan, omsider förklarade sig nöjda, att å ömse sidor eftergiva vad de emot varannan uti stämningarna påstått, förutan tvisten om äganderätten till förberörda vretar, vartill Olof Andersson förmente sig vara

Forts. på mål 32 den 8 nov 1758.

närmast, så vida desamma vid Boslätten voro belägna, och han genom lottagning med brodern, inför Häradsrätten den 18 maj förledet år, fått besitta Boslätten-hemmanet, men Per Andersson uppviste häremot en vid arvsskiftet efter fadern den 24 april 1755, honom och brodern emellan sluten överenskommelse, att den av bröderna, som komme att flytta till Knallasbenning, skulle undfå bägge Gatuvretarna i Boslätten till åker, samt betala utlagorna till den, som bleve ägare till Boslättenhemmanet, varvid Per Andersson anhöll at bliva behållen. Vilket i övervägande togs.
Som bröderna Olof och Per Anderssöner, med varannan lottat om faderns efterlämnade äganden, då lotten att besitta hemmanet i Knallasbenning fallit uppå Per Andersson, vilken i följe därav detsamma nu åbor. Alltså och emedan bägge bröderna den 24 april 1755, vid arvsskiftet efter fadern uti vittnens närvaro slutit, att den, som komme att flytta till Knallasbenning skulle undfå de omtvistade vretarna, vilken överenskommelse Olof Andersson nu ej heller gittat bestrida, ty prövar Häradsrätten skäligt, det bör Per Andersson obehindrat samma vretar nyttja och bruka, och det så mycket mera, som det blivit intygat, att Knallasbennings-hemmanet är sämre än hemmanet i Boslätten. I I övrigt och som parterna inför Rätten upphävt vad de emot varannan eljest i stämningen påstått, då låter Häradsrätten därmed bero och förbliva, varför och någon rättegångskostnads ersättning parterna i så beskaffat mål ej tillerkännas kan.

Grytnäs dödbok F 1, 1759

Olof Andersson ifrån Boslätten, föddes därstädes 1716 den 4 augusti. Döpt. Fader Anders Olofsson därstädes, moder, som än lever, hustru Catarina Persdotter. Lärt väl läsa uti bok, och utantill så Doctor Luther, som även Doctor Laureli spörsmål. Trädde i äkteskap 1757 med pigan ifrån Kårbo, nu hustru Christina Andersdotter. I levnad stilla, med sin bror länge i osämja och rätegång om arvet. Äktenskapet utan barn. Sjunade förlidet år Michaelitiden, måste mot jul intaga ständigt sängen. Plågad av svullnad och vattusot, död 23 januari.

Grytnäs dödbok F 1, 1761

Framlidne Anders Olofssons änka ifrån Boslätten, hustru Catarina Persdotter, född uti Backa och Grytnäs år 1694 de 23 februari. Fadern framlidne Per Andersson i Backa och modern hustru Anna. Uppfostrad i ungdomen hos sina föräldrar i Backa och lärt i ungdomen läsa i och utan bok, Doctor Luthers Cateces och Lauri spörsmål. Varit hemmavid till dess blev gift med dåvarande dräng förenämnde Anders Olsson. Med vilken hon ingick äktenskap år 1715, som fullbordades igenom kyrkans band den 11 september samma år. Blivit välsignad i äktenskapet med 4 barn, 3 söner och 1 dotter, av vilka en son och en dotter allenast överleva. Haft i sitt bästa skede jämn hälsa, och fört med sin man en stilla och rolig levnad, men sedan hon blev änka icke väl sams med sin sonhustru i Boslätten, vilket föranlät henne nu vid .... flytta till sin dotter i Kårbo, där hon sjuknade och lades till sängs den 15 november förra året. Död 6 januari, 66 år.

KLHA,V,AI:19,opag.,14 nov 1761

Uti de av Per Andersson i Boslätten till detta Ting instämda mål, mot svågern Per Persson och hans hustru Anna Andersdotter i Kårbo, blev efter parternas hörande och sedan Rätten om beskaffenheten härav sig underrättad gjort,
Resolverat: Vad angår kärandens påstående, att det testamente, som hans moder änkan hustru Catarina Persdotter i livstiden, enligt Herr Comministern Johan Wedenbergs den 28 april sistlidet meddelte intygande, varigenom hon testamenterat dottern eller Per Perssons hustru alla sina lösören, utan att i ...... beräknas, till alla delar upphävas måtte, och allt vad modern och hennes barnlös avlidne son Olof Andersson efter sig lämnat, under edsplikt till skifte frambäras, så alldenstund Per Persson yrkat testamentets bestånd med förmälan att han inga andra lösören om händer hade, än dem hans hustru av modern undfått, och Per Andersson nu jämväl inför Rätten påstått, att Comminister Wedenberg sitt utgivne intygande med ed fästa måtte.
Fördenskull kan Häradsrätten uti den omständigheten sig icke utlåta, innan Comminister Wedenberg i ty inkallats och hörts.
Vidkommande Per Anderssons påstådda inlösen av svågerns övriga andel uti fasta egendomen, helst han redan, enligt kvittens av den 3 april 1757, skall uppburit 307 daler kmt såsom lösen för hustruns fasta fäderne arv, så emedan Per Persson till en sådan utlösen ej ville samtycka, särdeles som vad föräldrarnas hemman uti Knallasbenning och Boslätten, för tvenne åbor skulle vara tillräckliga, ty vill Häradsrätten låta anstå med sitt yttrande i detta mål, till dess testamentstvisten varder avgjord, till erfarande om icke dessa svågrar om hemmanens besittning kunna överenskomma.
I övrigt har väl Per Andersson äskat ersättning för gjort arbete vid arvet efter brodern, jämte betalning för utlagorna. Men som han, emot svågerns bestridande, sin talan i ty ej gittat bevisa, alltså varder Per Persson och hans hustru i den omständigheten frikända, dock åligger dem, att lämna Per Andersson del av alla hans avlidne föräldrars dokumenter och handligar, helst han såsom arvtagare därtill är berättigad.

KLHA,V,AI:19,opag.,14 nov 1761

Det hade väl Per Andersson till detta Ting låtit instämma sin barnlös avlidne broders Olof Anderssons änka, eller numera Erik Larssons hustru Kerstin Andersdotter i Skräddarbo, med påstående, att hon ej allenast måtte ersätta tvenna kreatur, som hon skall bortsålt innan arvsskiftet efter Olof Andersson skedde, utan ock änteligen bestyrka bouppteckningens riktighet efter hennes förra man, bemälde Olof Andersson.
Men som Kerstin Andersdotter häremot föregav, att hon själv i boet skall infört berörde tvenne kreatur, det pigan Anna Andersdotter ifrån Bengtsbo nu jämväl besannade, varför ock hustru Kerstin förmodade sig varit berättigad, att samma till sin nödtorvt försälja.
Alltså prövar Häradsrätten skäligt, att henne ifrån svågerns tilltal i ty befria. Dock emedan hon förklarade sig nöjd att avläggaden äskade bouppteckningseden, ty åligger henne således nästa Ting att fullgöra, så framt Per Andersson då samma ed påyrka skall

KLHA,V,AI:19,opag.,11maj 1762

Uppå Per Persson i Kårbo har svågern Per Andersson i Boslätten till detta Ting stämning utverkat, och påstått,
1) Att det testamente, som parternas moder och svärmoder till mågens Per Perssons förmån skall upprättat, måtte alldeles upphävas och hennes gäld förmodligen först betalas innan något testamente kunde äga rum, samt Per Persson bör inkalla Herr Comminister Wedenberg till upplysnings givande angående samma testamente.
2) Åläggas taga lösen för hustruns fastighet i Boslätten och Knallasbenning, helst Per Persson redan skall anammat någon del av lösenskillingen.
3) Att få del av alla sterbhusets dokumenter och handlingar enligt en Häradsrättens dom vid sista Tinget.
4) Att njuta sin tillständiga andel uti moderns undantagna lösören och kreatur samt kontanta penningar.
Varom parterna något tvistade, men sedan de uppå Rättens framställning till förening, tagit avträde och därom ned varannan samrådit, återkommo de med förmälan, sig under gode mäns biträde och bemedlande hava träffat en sådan vänlig åsämjan:
Att utom vad Per Persson ännu kunde hava att fordra på lösen för hustruns fasta arv, enligt arvsinstrumentet och skattningslängden, skulle han av svågern Per Andersson hava i tillökning utfå 200 daler kmt, varförutan ett riktigt inventarium kommer att upprättas över moderns och svärmoderns lösöre, som bägge svågrarna under edsplikt skola uppgiva, och vilka lösören till hennes gälds betalning komma att användas, och i fall något därav överbliver, skall de skiftas arvingarna emellan efter lag, men om något brista skulle, haver de åtagit sig att var efter sin åbelöpande andel, för gälden vara ansvariga, härmed de av Per Andersson instämda mål voro dödade och upphävda, samt Per Persson där emot låtit sin talan om testamentets åtnjutande falla.
Och alldenstund dessa svågrar vid föreningens uppläsande, riktigheten därav till alla delar godkände och om stadfästelse därå anhöllo, fördenskull och i förmåga av 20 Cap Rättegångsbalken fann Häradsrätten skäligt, att densamma till deras laga säkerhet å ömse sidor, gilla och fastställa.

KLHA,V,AI:19,opag.,3nov 1762
Hördes Johan Persson i Rembo och Per Andersson i Boslätten, uti de var emot annan till detta Ting instämda mål, och
Resolverades: Vad angår Johan Perssons påstående om stadfästelse å en av gode män, uti juni månad innevarande år, förrättad delning över parternas hemmansskog i Boslätten, så alldenstund Per Andersson sådant alldeles bestritt, och däremot i genstämningen påstått, att den av Häradsrätten, den 18 maj 1761, anbefallda stoskiftesdelning i Boslätten, så väl över åker och äng, som skog och mark, måtte till bättre redighets erhållande i framtiden, av lantmätare förrättas. Fördenskull kan Tingsrätten berörda skogsdelning nu icke fastställa, utan som Kungl. förordningen av den 5 april 1757, angående hemmansägors läggande i storskifte, giver anledning, att sådant till lantmätaren ske bör, vilket ock Per Andersson härutinnan enträget yrkat. Alltså må han, hos Konungens Befallningshavande i orten sig anmäla om förordnande till vederbörande lantmätare, att storskiftesdelning i Boslätten förrätta, varunder dock den så kallade Stortäkten ej kommer att upptagas, så vida den tillförne är lagd i storskifte, och samma skifte, genom laga kraft vunnen dom under den 17 november 1758, stadfästs.
Vidkammande Johan Perssons fordrade ersättning för den uppgångna kostnaden till skogsdelningen, så även Per Andersson till en slik ersättning ej samtycka ville, dock emedan samma delning skett, i an-

ledning av Per Andersons begäran och Rättens förordnande den 18 maj förelidet år, ty kan Per Andersson icke undgå, att i jämförelse av äganderätten, uti berörda kostnad deltaga. Men ifrån sistnämndes tilltal, angående plikt för okväden, varder Johan Persson, som emot dess nekande, därom ej kunde övertygas, frikänd.
I övrigt, och så vida Per Anderssons påstående uti v.v. stämningen om betalning för återstående årspenningar, varutinnan Johan Persson undandragit sig att svara, för ty, att han ej fått stämningen förrän 8 dagar för Tinget, det Per Andersson erkände, jämväl finnes vara en särskild huvudsak, som med Johan Perssons instämda mål ingen gemenskap haver.
Så kan Häradsrätten ej heller pålägga Johan Persson, emot dess bestridande, i den omständigheten, uppå den honom för sent tillställda stämningen svara.

KLHA,V,AI:21,opag.,5 maj 1764

På Per Andersson i Boslätten hade kyrkvärden Johan Persson i Rembo till detta Ting stämning utverkat, med påstående, det måtte han till följe av Häradsrättens domar under den 18 maj 1761 och 3 nov 1762 åläggas, att antingen låta verkställa den av honom tillförne begärda lantmäteriförrättning å deras hemmans skog belägen i Boslätten, eller ock godkänna den förhållna skogsdelningen under den 8 och 9 juni 1762, på det käranden ju förr dess hellre, må komma till bruk och nyttjande av sin andel i samma skog.
Var emot Per Andersson vice versa låtit instämma denna sin vederpart med påstående:
1) Att den storskiftesdelning, som redan vore skedd över so kallade Stortäkten måtte rättas, så vida alla deltagarna därvid ej skola varit närvarande.
2) Förmenar Per Andersson sig så mycket mera hava att klandra samma delning, som han om dess förrättande ej skall varit tillsagd, änskönt han skall ägt både lösnings- och arvejord uti Boslätten-egendomen.
3) Att lantmätardelning å de övriga ägorna därstädes i åker och äng, skog och mark, efter vars och ens äganderätt ske måtte.
Varöver, sedan parterna hörda blivit, och Rätten av de ingivna handlingat om beskaffenheten av dessa mål sig behörigen underrättad gjort
Resolverades: Alldenstund denna Rätt, så väl under dom 18 maj 1761 beviljat storskiftesdelning över parternas övriga ägor uti Boslätten, som och medelst ytterligare dom under den 3 november 1762 tillåtit Per Andersson att hos Konungens Befallningshavande i orten sig anmäla om förordnande till vederbörande lantmätare, att samma storskiftesdelning förrätta, varefter sådant ännu icke är vordet efterkommet. Fördenskull och som Per Andersson, vilken ifrån början först begärt denna stoskiftesdelning, nu även yrkat verkställighet därav, och hans vederpart jämväl därtill samtyckt, fördenskull och på det med denna förrättning ej längre på tiden må komma att utdragas,prövar Häradsrätten skäligt, att det skall åligga Per Andersson så föranstalta, att densamma inom nästkommande höstting, ofelbart må vara börjad och företagen, i annan händelse, och där han sin skyldighet i ty försummar, kommer den av gode män hållna skogsdelningen under den 8 och 9 juni 1762, då lika fullt att gillas och stadfästas.
Vidkommande Per Anderssons, uti dess uttagna genstämning, sökta rättelse och anställda klander å den storskiftesdelning som tillförne är skedd den 16 och 17 oktober 1758, å så kallade Stotäkten, så emedan Johan Persson i högsta måttan bestritt någon rubbning uti samma delning, vilken Häradsrätten även, ej allenast genom dom av den 17 november nästberörde år fastställt, och jämväl den 3 november 1762 stadgat, att berörde täkt under den då utställda storskiftesdelningen, ej komme att upptagas, utan ock genom en sedermera utfallen dom dessa parter emellan, under den 11 maj 1763, förklarat det Per Andersson då varit obefogad, någon ny delning över ovan-

(Forts. på ting den 5 maj 1764)

nämnda täkt begära. Ty anstår det icke Tingsrätten, att uti vad således lagligen avgjort är, någon ändring göra, utan skall Per Andersson, som genom denna sin instämda talan, klandrat Häradsrättens åberopade laga kraft vunna dom, därför i förmåga av 28 Cap 1 § Rättegångsbalken, plikta sina fem daler smt, och dessutom gälda den vederparten härvid tillskyndade rättegångskostnad med fyra daler.

KLHA,V,AI:21,opag.,31 okt 1764

Sedan kyrkvärden Johan Persson i Rembo vid förra Tinget låtit instämma Per Andersson i Boslätten med påstående, det måtte han, till följe av Rättens domar, under den 18 maj 1761 och 3 november 1726, åläggas, att antingen låta verkställa den av honom tillförne begärda lantmätareförrättning å den hemmansskog och ägor i Boslätten, eller ock godkänna den förhållna skogsdelningen av 8 och 9 juni 1762, på det käranden ju förr dess hellre kunde komma till bruk och nyttjande av sin andel i samma skog, och Häradsrätten genom utslag den 5 sistlidne maj sig utlåtit, att som denna Rätt, så väl genom dom av den 18 maj 1761, beviljat storskiftesdelning över parternas övriga ägor uti Boslätten, undantagandes den så kallade Stortäkten, såsom förut skiftad och varå delningen blivit fastställd, som ock medelst utterligare utslag den 3 november 1762 tilåtit Per Andersson hos Konungens Befallningshavande sig anmäla, om förordnande till vederbörande lantmätare, att samma storskiftesdelning förrätta, varefter sådant icke skett.
Alltså och på det, att med denna förrättning ej längre på tiden skulle komma att utdragas, ty har Rätten prövat skäligt, att ålägga Per Andersson så föranstalta, att densamma innan detta Ting ofelbart måtte vara började och företagen, i annorlunda händelse, och där han sin skyldighet i ty försummade, känns den av nämndemännen Johan Olsson i Persbo och revkarlen Olof Ersson den 8 och 9 juni 1762 hållna skogsdelningen lika fullt att gillas och stadfästas.
Så inställde sig nu Johan Persson och anmälde, att bemälde dess vederpart allt här intill icke det minsta steg sedermera gjort till fullbordande av någon vidare skogsdelning, anhållandes därför om stadfästelse av den meromnämnde redan skedda delningen, den Johan Persson nu ytterligare upptedde, lydande ord ifrån ord som följer:
Till ödmjukt följe av den vällovlige Häradsrättens uttfallne dom den 18 maj 1761 vor vi nedanskrivna förordnade, samt efter ombud och kallelse av Johan Persson i Rembo och Grytnäs socken, attuppreva samt fördela en skogslott Kärret kallad, samt även förrätta en storskiftesdelning över åker och äng uti Boslätten, undantagandes Stortäkten, som av vällovlige Häradsrätten blivit fastställd den 17 november 1758.
Vilken förrättning vi företogo och efter gjord tillsägelse skulle begynna den 26 november 1761, och funnos att den omtvistade skogstrakten Kärret, som Per Andersson påstod varit delt, ej med någon det ringaste skiljerår eller flogning bevisades hava sin riktighet. Och som Per Andersson än ytterligare sade sig det vilja bevisa, och nu ej ville bevista förrättningen, ty måste vi lämna samma förrättning, varefter Krono Befallningsman Bengt Brandberg remitterat ovannämnda resolution till verkställighet av den 2 december samma år. Varefter vi uppå Johan Perssons än ytterligare anmodan efter förut gången kungörelse företogo samma delnings fullbordande, och tillsade Per Andersson, att följa med vid lottens delande eller på det övriga av ägorna, vilka han uti meromnämnda resolution påstått storskiftesdelning. Oc eftersom Per Andersson ständigt nekade måste vi dock företaga delningen på denna skogslott, efter som den icke kunde be-

visas vara delt, och förrättades som följer, nämligen:
För den olika växande landmån samt varderas bekvämlighet, deltes denna skogstrakten uti tvenne skiften, som löper ifrån Näfdes rå till Stortäktens gärdesgård, och emellan skiftet nere vid älven på vardera delen 153 snesland, översta skiftet vid Slungemossen på vardera halvdelen 312 snesland, och när detta delt var, voro vi till Boslätten och talte med Per Andersson, samt bad honom följa med och bese lotterna, samt till lotten, vilket han som tillförne nekade, varpå Johan Persson böd honom att taga på vilkendera sidan han ville, nekade ock gå till lottning, men ej på något sätt kunde förmås till något slut.
Således vore förrättat efter uppvisande, och landmånens belägenhet, efter yttersta förstånd betygar
Rembo den 8 och 9 juni 1762
Olof Ersson Johan Persson
revkarl Rembo
Johan Olsson i Persbo
Nämndeman
Häradsrätten tog detta mål, sedan även Per Andersson själv närvarande hörd blivit, i övervägande och avsade den 3 november följande
Utslag: Ehuruväl Per Andersson nu ytterligare sökt bestrida förenämnda av i juni månad år 1762 hållna skogsdelning, dock som, förutan det han varken nu eller tillförne vist eller visat gittat något fel därutinnan av förrättningsmännen vara begånget, eller att han därigenom vore på minsta sätt lidande. Per Andersson själv änskönt, att han icke efter lottens sista utslag gjort anstalt till någon ytterligare delnings verkställande, alltså och vid så fasta omständigheter, samt i förmåga av Rättens laga kraft vunna urslag av den 5 nästlidne maj, prövar Häradsrätten skäligt, oftaberörde under den 8 och 9 juni 1762 av ovan förmälte gode män, emellan dessa parter förrättade skogsdelning härigenom att gilla och stadfästa. I följe härav Per Andersson åligger, att uti gode mäns övervaro, vid 20 daler smts vite, genast lotta om de uti delningsinstrumentet nämnda skogsskiften, varefter de vardera må sina lotter behörigen avrösa och åtskilja samt i besittning taga, så framt de ej därom, efter Johan Perssons gjorda anbud, utan lottning överenskomma.

KLHA,V,AI:22,7 maj 1765

Hördes parterna uti de av kyrkvärden Johan Persson i Rembo och Per Andersson i Boslätten, var emot annan, till detta Ting instämda mål, och sedan Rätten om beskaffenheten därav sig behörigen underrättad gjort
Resolverades:
Det påstår Johan Persson i sin uttagna stämning, att vederparten måtte åläggas till hälften deltaga uti den omkostnad, som skall uppgått vid en den 8 och 9 juni 1762 av gode män hållen, och den 31 oktober 1764 av Härdsrätten fastställd skogsdelning över en parternas skogstrakt Kärret kallad, bestigande sig samma omkostnad, den Johan Persson allena förskjutit, till en summa av 82 daler 24 öre kmt, enligt en av sistnämnde däröver uppställd räkning, så ehuru Per Andersson sökte undandraga sig deltagande uti denna omkostnad, så vida skogen förut och innan berörda delning skedde, skall varit skiftad.
Dock, alldenstund det befinnes, att Häradsrätten genom utslag av den 18 maj 1761 anbefallt den år 1762 förrättade skogsdelningen som jämväl redan är vorden fastställd, och Per Andersson även erkände sig till hälften vara ägare av förenämnda skogstrakt, så att han ej heller kan undgå, att i samma proportion uti den uppgångna kostnaden delataga.
Fördenskull, och som Johan Persson nu inför Räten, med hand å bok edligen bestyrkte riktigheten av sin uppgivna räkning på 84 daler 24 öre kmt, alltså förklaras Per Andersson skyldig, att halvdelen där utav eller 41 daler 12 öre berörda mynt ovägerligen hos vederparten sig avbörda.
Vidkammande Johan Perssons fordrade ersättning för det återlöpande hälft uti 37 stycken timmerstockar och trenne sågstockar, som vederparten av obytt skog skall huggit och vid Avesta försålt, däremot Per Andersson påstod, att Johan Persson måtte vedergälla honom för åtta tjog stör och elva stycken ......, som han å Per Anderssons skogslott skall huggit, så emedan parterna å ömse sidor eftergåvo denna deras talan, nämligen det omtvistade hygget, ty låter ock Häradsrätten därvid bero.
Beträffande Per Anderssons så väl i dess nu utverkade genstämning, som ock vid Häradstinget den 11 maj 1763 yrkade påstående, om ersättning för de årspenningar, som han och hans föräldrar i livstiden för mycket skola utgivit för deras hemman i Boslätten, vilket mål Häradsrätten genom utslag å berörda dato förvist till behörig utredning, så berättade länsman Lars Kåsbäck, att han jämte nämndeman Erik Jönsson i Nybyn haft sammanträde med parterna, att den tillförordnade utredningen verkställa, men därvid ej kunnat utröna huru mycket Johan Persson särskilt skattar för sina hemman i Rembo och Boslätten, som under ett mantal äro inrevade, utan förmente Kåsbäck, att detta mera skulle kunna utredas vid den jämkningsrev, som nu i sommar över Grytnäs socken kommer arr försiggå. I anseende härtill Häradsrätten jämväl prövar nödigt, att tills vidare låta anstå med sitt utlåtande här utinnan, till kännedom om huruvida någon underrättelse och upplysning angående dessa årspenningar, vid berörda jämkningsrev må kunna erhållas.
Men den Johan Persson nu tillskynade rättegångskostnad kommer Per Andersson att gälda med 4 daler kmt.

KLHA,V,AI:24,opag.,7 nov 1769

Åter till detta Ting hade Per Andersson i Boslätten, i anledning av Rättens utslag den 17 sistlidne mars låtit instämma skräddaren Anders Ersson i Ostanbyn,

KLHA,V,AI:25,opag.,8 nov 1771

Uppå kyrkovärden Johan Persson i Rembo, hade Per Andersson och dess hustru Kerstin Olsdotter i Boslätten till detta Ting stämning utverkat, med påstående, att svaranden antingen måtte avstå den efter Lagmansrättens utslag av den 16 september 1721 så kallade Erik Olssons del i hus och jordvret vid Smedsbo-ägorna belägen, eller ock bestå käranden de utlagor de för samma egendom i Boslätten sedan sist berörda år erlagt, samt rättegångskostnaden ersätta.
Var emot Jan Persson låtit Per Andersson och dess hustru Kerstin Olsdotter genstämma, under påstående, att som vice versa käranden nu åter ohemult Jan Persson om årspenningar för så kallade Erik Olssons jordedel, den vice versa käranden icke om händer haver tilställt, det måtte vice versa svaranden alltså såväl för domkval som ock rättegångsmissbruk plikta, efter flera av Jan Persson åberopade laga kraft vunna domar. Fordrade härjämte vice versa käranden ersättning för den honom härigenom tillfogade lagsökningskostnaden.
Såsom det befanns av denna Rätts utslag av den 19 mars 1768, det Per Andersson i Boslätten då till Tinget Jan Persson även instämt och yrkat, att svaranden måtte åläggas betala käranden de överstigande årspenningar för en vret i Boslätten-hemmanet ifrån år 1719 till 1765, bestigande sig efter räkning till 602 daler kmt, då Häradsrätten sig utlåtit, att som käranden icke kunnat tydligen visa, huru mycket en var av parterna borde uti årspenningar för Boslätten-hemmanet utgöra, och Jan Persson erbjudit sig, att betala vad sedan år 1762 Per Anderssons utlagor överstiga kunde, emedan han då hemmanet emottagit. Rätten även hade sig bekant, det jämkningsrev socknen nyligen övergått, som då icke stadgad blivit. Varför Rätten till slut kommit, att icke om utlagorna sig kunnat utlåta, än att Jan Persson efter sitt begivande, borde gottgöra Per Andersson vad han för mycket utgivit. Alltså kan Häradsrätten nu härutinnan ingen ändring göra, utan äga parterna, att över berörda utslag sig till efterrättelse ställa.

KLHA,V,AI:26,opag.,4 nov 1773

Uti en av Per Andersson och hans hustru Kerstin Olsdotter i Boslätten kärande, till detta Ting utverkad stämning emot kyrkvärden Johan Persson i Rembo såsom själv ......agare, och såsom förmyndare för avl. Per Perssons son i Grönvallen samt Erik Perssons son i Södernäfde, deras styvfader Samuel Matsson i Grönvallen och fjärdingsman Anders Jansson i Södernäfde, ...

(många sidor. Beställ kopior vid besök i Uppsala)

KLHA,V,AI:23,opag.,19 mars 1768

Hade till detta Ting Per Andersson i Boslätten låtit instämma Johan Persson i Rembo med påstående:
1) Att svaranden måtte åläggas betala de överstigande årspenningarna för en vret uti Boslätten-hemmanet ifrån år 1719 till 1765, bestigande sig efter räkning till 602 daler 2 öre kmt.
2) Påstod käranden att uti börd få inlösa berörde vret, som kallas Storgatsvreten, utan ock att svaranden måtte visa sitt köpebrev, och vad mått som vreten äga kunde.
3) Svaranden åläggas stänga en så lång gärdesgård omkring sina ägor, såsom ägare av halva Boslätten-hemmanet, som käranden omkring sina ägor stängt.
4) Att återbekomma 18 daler kmt, som cronolänsman Schloff i anledning av denna Rätts dom under den 7 maj 1765 skulle uttagit.
5) Påstås få rättegångskostnaden ersatt.
Häröver hördes parterna och avsades:
1) Som kännedom nu icke tydligen kunnat visa huru mycket en var av parterna böra uti årspenningar för Boslätten-hemmanet utgöra, och Johan Persson erbjudit sig att betala vad som sedan år 1760 på Per Anderssons utlagor överstiga kunde, emedan han då hemmanet först emottagit. Rätten även har sig bekant, att jämkningsrev socknen nyligen övergått, som ej ännu stadgad blivit, alltför och innan med berörda rev till slut kommit, kan Rätten över utlagorna sig icke vidare utlåta, än att Johan Persson ifrån år 1760 då han Boslätten emottagit, efter sitt begivande gottgör Per Andersson vad han för mycket på utlagorna utgivit.
Och kommer den andra stämningspunkten att så mycket mer förfalla, som det ock nämns, att Johan Persson är ägare av hälften uti Boslätten, och ej ännu kunnat utrönas, om några utlagor efter kärandens föregivande just hos gatuvreten skall återstå.
3) beträffande gärdesgårdarna, som käranden påstår på det sättet delas måtte, att utan grund .... så emedan Johan Persson å sin sida även föregiver sig hava för mycken gärdesgård, så må den år 1764 gjorda delning överses och uträknas om någondera mer gärd än den andre och honom tillhörer mera havande.

KLHA,V,AI:23,opag.,4 nov 1768

Uppå skräddaren Anders Ersson i Östanbyn hade Per Andersson i Boslätten till detta Ting stämning utverkat med påstående:
1) Att svaranden måtte visa huru vida dess fordran hos käranden vore rättmätig, efter dess utgivne kvittenser icke straxt utan långt efter betalningsdagen voro givna.
2) Styrka huru 30 daler kmts capital kunnat stiga till 492 daler berörda mynt, om ej svaranden huvudstolen tillökt med intresse, och således tagit ränta på ränta, varför äskades plikt.
3) Det svaranden måtte återbära de penningar han således för mycket uttagit.
4) Yrkades ersättning för rättegångskostnaden.
Var uppå hade skräddaren Anders Ersson i Östanbyn låtit Per Andersson i Boslätten vice versa instämma och påstående gjort:
1) Det Per Andersson vid laga plikt måtte bliva ålagd, för det han sökt klandra ett laga kraft vunnet utslag.
2) Pliktfällas för rättegångs missbruk.
3) Ersätta all härigenom tillskyndad lagsökningskostnad.
Men som denna skuldfordringssak medelst utslag av den 18 sistlidne mars blivit avgjord, så kan Rätten densamma nu icke upptaga, och ehuru Per Andersson som detta laga kraft vunna utslag sökt klandra, gjort sig till domkvals böter förfallen, vill dock Rätten för denna gången hava honom därifrån förskonad, åliggande det likväl honom, att Anders Erssons rättegångskostnader med 4 daler smt ersätta.

KLHA,V,AI:24,opag.,17 mars 1769

Det hade nu åter Per Andersson i Boslätten till detta Ting låtit inkalla skräddaren Anders Ersson i Östanbyn, under påstående, att svaranden visa måtte, på vad sätt de 137 daler kmt, som skulle finnas av Häradsrättens dom under den 18 mars 1768 vara i kärandens hand komna, om intet de samma penningar blivit vid den likvidation missräknade, som cronolänsmannen Hedengren den 19 mars 1768 käranden och svaranden emellan förrättat, ...

V,
KLHA,AI:24,opag.,9 nov 1770

Sedan Per Andersson i Boslätten och skräddaren Anders Ersson i Östanbyn med varannan blivit förlikta uti den dem emellan vid Stora Kopparbergs Lagmansrätts anhängiga skuldfordringstvist, och föreningen i protokollet ord för ord intagen, men utav länsmannen Daniel Hedengren å Anders Erssons vägnar bestritt, såsom den där annorstädes, än i hans närvaro blivit sluten vore skriven, och Lagmansrätten i anseende därtill genom utslag av den 24 september sistlidne ålagt parterna, att till nästa Häradsting låta inkalla de under föreningen tecknade vittnen till avhörande, där de ojävaktiga befinnes, huruvida Anders Ersson till överenskommelsen samtyckt eller ej.
Då hade nu till följe härav Per Andersson i Boslätten låtit inkalla Petter Dahlstedt, nämndemannen Mats Leonardsson i Knutsbo och Per Leonardsson i Utsund, att på ed vittna och giva tillkänna vad de kunde hava sig bekant av den förlikning, som Per Andersson i Boslätten och Anders Ersson i Östanbyn uti förstnämndes närvaro i Grytnäs Kyrkby träffat.
Och förkallades Dahlstedt tillika med Mats och Per Lenardssöner, vilka efter avlagd vittnesed berättade, det den för dem utur Lagmansrättens protokoll nu uppläste förening, vore alldeles densamma, som i Grytnäs by av Dahlstedt uppå parternas begäran i pennan författad blivit, och därstädes efter uppläsning erkänd, samt att Anders Ersson utan något förbehåll otvunget själv ritat sitt bomärke därunder uppläst och godkänt.
Och varder detta genom protokollsutdrag Per Andersson i Boslätten uppå begäran till bevis meddelt.

KLHA,V,AII:3,opag.,3 nov 1783

Första uppbud för Per Andersson i Boslätten å systerns ärvda fastighet därstädes, bestående av hus och jord, åker och äng, skog och skjul, fiske och fiskevatten, kvarn och kvarnställe, som svågern Per Persson i Kårbo med sin hustrus Anna Andersdotters samtycke och underskrift, medelst bevittnat salubrev av den 29 september sistlidne för 40 riksdaler 10 skilling specie till bemälte Per Andersson upplåtit.

KLHA,V,AI:27,opag.,19 mars 1776

Per Andersson och dess hustru Christina Olsdotter i Boslätten hade till detta Ting låtit instämma Johan Persson i Rembo och påstått, att som gamla handlingar och köpebrev, samt extrakt av revboken och gamla skattsedlar bevisa, att käranden uti hemmanet Boslätten äga och skatta för större del än svaranden, det måtte alltså Jan Persson åläggas att med laga fångebrev bevisa, det han äger lika del, nämligen hälften med käranden, men där han därutinnan bevisa, skulle icke allenast till dem avstå i åker, äng, skog och mer vad han över rättan andel innehaver, utan ock ersätta käranden för all den til svaranden denna jord nytjat, varjämte påstods, att om svaranden gitter visa sig vara rätte ägaren till hälften av bemälte hemman, käranden då må tillläggas ersättning för vad deras hälft kan prövas sämre, och att till änden parterna emellan en rätt delning må anställas, samt deras sammanägande gärde läggas i storskifte.
Varförutom rättegångskostnaden fordrades ersatt.
Vid uppropet härav inställde sig kärandens hustru och svaranden, och sedan de sina handlingar företett samt vidare hörda blivit
Resolverades: Som Jan Persson i Rembo, ej allenast igenom Häradsrätens den 26 oktober 1738 givna utslag, utan ock efter veerbörligt förordnande den 12 juni och 20 september samma år, av gode män parternas förfäder emellan hållen jämkning och revning i Boslätten, beviste sig till hälften av samma hemman vara ägare, samt fått sin del behörigen avskild, varvid kärandens avlidne fader Anders Olsson, sedan han icke påstått förenämnda utslag innehålla, låtit ett nytt skifte inom den däri förelagda tiden verkställas, äntligen genom egenhändig underskrift den 13 maj 1740 i vittnens närvaro låtit bero, och vad han för mycket innehade, då i vänlighet till svarandens fader Per Ersson avstått. Alltså och emedan svaranden sålunda bevist sin ägande rätt av halva Boslätten-hemmanet, varför ordinarie jordeboksräntan ifrån äldre tider enligt Herr Kassören Lindboms meddelta bevis till Avesta Kronobruk betald blivit, samt käranden till bestyrkande av sitt förda käromål icke gittat här emot anföra några gällande skäl. Ty varder Jan Persson i Rembo ifrån kärandens förbenämnda påståenden skäligen befriad, och de ålagda att ersätta svarandens avtvungna tingskostnad med 4 daler smt.

KLHA,V,AI:30,opag.,22 mars 1782

Sedan Kyrkvärden Johan Persson i Rembo och Grytnäs socken till sistlidne Ting den 2 november förledet år instämt Per Anderssons änka hustru Christina Oldsdotter i Boslätten, angående åverkan å äng och skog, med påstående om laga rättelse, samt skade- och rättegångskostnadserssättning, men målet i anseende därtill, att änkans myndige son Per Persson, och dess omyndige syskons förmyndare ev varit instämda, tills nu på anstånd kommit, och vad änkan anginge för självstämd ansedd, så hade till fullföljd därav, Johan Persson låtit instämma änkans myndige son Per Persson och dess omyndige syskons tillförordnade förmyndare sexmannen Per Persson i Djäknehyttan och Jan Persson i Kårbo under förberörda påstående, vilket med vad svaranden där emot yti sin vice versa stämning anfört, och parternas å ömse sidor ingivna handlingar innehålla Häradsrätten i behörigt övervägande tagit, finnandes:
1) Av nämndemännen Erik Andersson i Garphyttan och Erik Matssons i Smedsbo meddelte synebrev av den 31 juli 1781, att Per Anderssons änka erkänt sig tillgripit och bärgat ett sommarlass hö uti Johan Perssons täkt i Boslätten.
2) Att Per Andersson själv i livstiden, likmätigt företett synebrev av den 28 och 29 december 1775

skall förövat hyggster å Johan Perssons skog, sex timmerstockar och två stora granar, samt smärre skog till fyra lass kolningsved.
3) Att Per Andersson själv i livstiden, enligt uppvist synebevis av den 30 oktober 1779, vidgått sig instängt till sin täkt en kil av Johan Perssons andra skogslott till 17 famnar i längden och i den ena änden 5 alnar 2 kvarter med därpå varande skog, varuti allt käranden Johan Persson nu rättelse söker, med ersättning därför.

Och vad första punkten rörande det avbärgade höet angår, så alldenstund av nämndemännen Mats Matssons i Ivarshyttan och Erik Erssons i Djörkhyttan till följe av Lagmansrättens dom av den 2 oktober 1776 anbefallte, och i Konungens befallningshavandes utslag den 1 oktober 1779, ytterligare påbuden revning och jämkning å Boslätten-egendomen parterna emellan, i så måtto hållna förrättningsinstrumentet under den 13 september 1780, det befinnes, att 33 snesland 6 bandland, som Johan Persson på sin halvdel för mycket funnits innehava, såsom bristande på Per Anderssons änkas del, henne tillerkända blivit, och att Johan Persson, då en sådan henne tillerkänd fyllnad av den grund bestrida, att bemälte förrättning må ej rätteligen täkten upprevat, vilket som deras där emot anförda ord tyda, de likväl verkligen förmente vara av dem skett.
Fördenskull och som det uti synebeviset medgivet är, att berörda överklagade bärgning i hö vara skedd, efter den utstakning, som vid ovannämnda 1780 års jämkning gjord är, ty prövar Häradsrätten det Johan Persson till sitt käromål i den delen ej några skäl företett, varmed svarandena kunna förbindas till den äskade skadeersättning.
2) Åverkan, som Per Andersson år 1775 skall gjort, så emedan av synebeviset av den 22 och 29 december det befinnes, att parterna då överenskommit, det Johan Persson skulle få taga sin ersättning å Per Anderssons skog, så hava parterna, uti samma överenskommelse, sig till efterrättelse ställa.
3) Den överklagade instängsel, så emedan samma instängsel må igenom den senare jämkningen finnas och medgivas vara revad till Per Anderssons änka, och därav Johan Persson då om denna ersättning, som är mindre betydlig, någon fråga ej varit, utan parterna å ömse sidor förklarat sig nöjda med vad skett blivit.
Alltså kan Häradsrätten icke ålägga svarandena, att svara till en åverkan, som av Per Andersson själv i livstiden gjord är, och den käranden medan han levde icke åtalat.
Och beträffandde sist parternas varannan gjorda tillvitelse, att hava brutit emot denna Rätts meddelte förbud, dem mot varannan vid 10 daler smts vite med ord eller gärning ofreda, finner väl Rätten av de ingivna handlingar, att änkan en och annan gång sig emot sin vederpart obeskedliga ...., men varder dock ifrån plikten denna resan förskonad, med allvarlig antydan, att hädanefter rätta sig berörda vitesdom 4 november 1774 till efterrättelse. Och vart rättegångskostnaden kvittad och upphäven.

KLHA,V,AI:35,opag., 2 nov 1739

Anhöllo nedannämnda att få uppodla och fruktbärande göra följande trakter, nämligen
2) Petter Persson i Boslätten en trakt i Stor~~täkten~~vreten innehållande 124 snesland 8 bandland, dito i Skärpvreten 23 snesland 6 bandland och uti Röjningen 54 snesland 4 bandland, vilka lägenheter av svag och sank jordmån äro bestående, med björkskog samt bärristuvor beväxta, till vilkas upparbetande mycken kostnad, både med rothuggning och dikande erfordras, varmed redan början blivit gjord, enligt cronolänsmannen Carl G. Roths och nämndemannen Erik Matssons i Smedsbo utgivna synebrev under den 19 sistlidne oktober.

KLHA,V,AI:32,opag.,14 mars 1785

Per Anderssons änka och dess son Petter Persson i Boslätten och Grytnäs socken, hade till detta Ting instämma låtit gamle Erik Olsson i Knallasbenning med påstående om laga ansvar:
1) För den åverkan han, enligt länsmannen Roths och nämndemannen Erik Matssons i Smedsbo den 11 juli 1783 givna synebevis, å kärandens egendom i Knallasbenning förövat och med skogshygge olagligen tillgripit.
2) Åläggandes inflytta den gärdesgård på sitt förra rätta ställe, som han efter berörda synebevis innehåll olovligen rubbat.
3) Att han för dessa tillgrepp lagligen plikta måtte, samt ersätta rättegångskostnaden.
Vid målets företagande, och då parterna sig inställde, ville Erik Olsson ej godkänna det ovan åberopade synebeviset, utan bestridde den förättade synens riktighet och anhöll, att en ny undersökning på dess egen bekostnad måtte få försiggå, av andra gode män, på det därigenom dess föreburna oskuld utrönas måtte, varför ock som käranden Peter Persson därtill samtyckte, så blev saken till nästa Ting uppskjuten, och ålades svaranden Erik Olsson, att i mellantiden låta ny undersökning och syn på egen bekostnag förrätta, och självstämd, försedd med vederbörligt synebevis sig infinna och över käromålet förklara, så framt ej verkligt förenande emellan kommer

KLHA,V,AI:36,opag.,31 okt 1791

Styrkte Per Persson i Boslätten, genom nämndemännens Erik Matssons i Smedsbo och Jan Janssons i Grytnäsbyn syneskrift av den 14 i denna månad, huru han med mycken kostnad och arbete, till fruktbärande jord, av svag och sank landmån med björkskog och bärristuvor beväxt, inom egen hägnad uppodlat en täkt i Storvreten, innehållande ett hundrade tjugofyra snesland åtta bandland, dito i Skärpvreten tjugotre snesland sex bandland, uti Röjningen femtiofyra snesland fyra bandland.
För vilken uppodling Per Persson den 2 november 1789 sökt och vunnit Häradsrättens bifall, och anhöll nu Per Persson om skattefrihet därå, varöver Häradsrätten Resolverade: Häradsrätten har emot den sökta skattefriheten intet att erinra, utan har Per Persson, att samma dess ansökning hos Kungl. Maj:ts Befallningshavande här i länet att anmäla, och dess utslag däröver avvakta.

KLHA,V,AII:5,opag.,30 okt 1797

Per Persson i Boslätten å dess systers, Jan Erssons i Jäder hustru Lisa Persdotter efter hennes avlidne föräldrar i förstnämnda by tillfallna fasta arv, bestående i hus och jord, skog och mark, fiske och fiskevatten, kvarn och kvarnställe, som Jan Ersson och dess hustru Lisa Persdotter emot erhållna 87 riksdaler 16 skillingar till förenämnde deras svåger och broder Per Persson överlåtit.

KLHA,V,AI:47,opag.,21 april 1809

Å sin fader gamle Anders Ersson i Södernäfde hade Anders Andersson i Boslätten till detta Ting utverkat stämning under påstående, att han måtte åläggas lämna honom del av den bouppteckning, som efter hans för snart tjugo år tillbaka avlidne moder blivit förrättad, densamma med ed fästa, och i egenskap av kärandens förmyndare under dess omyndiga år, reda och räkning för det honom efter modern tillfallna arv behörigen visa, ...

KLHA,V,AI:41,opag.,25 sept 1800

Peter Persson i Boslätten hade till detta Ting låtit instämma Per Hansson i Knallasbenning med påstående om ersättning för den åverkan till 50 lass milved, som svaranden å kärandens skogslott skall förövat, jämte betalning för rättegångskostnaden.
Och inställde sig parterna, ingivande käranden till bestyrkande av sin talan ett synebevis, utgivet av Anders Samuelsson i Smedsbo och Jan Jansson i Grytnäsby. Varjämte även ingavs en den 7 juli 1784 förrättad upprevning av parternas skogslotter, därmed ville visas, att skogen dem emellan var ordentligt delad.
Var emot anmärktes å svarandesidan, att någon laglig delning av skogen ej skett, och att han ej heller huggit utöver den uppföljning, som vid ovanberörda 1784 års förrättning blivit gjord, det han ville styrka medd ett av nämndemannen Anders Larsson i Stusshyttan och fjärdingsmannen Anders Anderssons utgivna betyg.
Nu emedan tvist var parterna emellan om lotternas rätta vidd och fördelning, kunde Häradsrätten detta mål till slutlig prövning icke företaga, förrän lotterna av nämndemännen Anders Samuelsson i Smedsbo och Anders Larsson i Stusshyttan, vilka parterna därtill utnämnt, och nu förordnade varde, blivit översedda och till sin rätta beskaffenhet upptagna och beskrivna, varefter ock, om parterna ej i godo åsämjas, de hava att å nästa Ting sig självstämda infinna, Häradsrättens vidare utlåtande att avvakta.

KLHA, V, AI:60, mål 88, 15 mars 1824

Efter det pigan Greta Jansdotter i Backa till detta Ting erhållit stämning å drängen Erik Andersson i Boslätten, under påstående att Erik Andersson som skall under äktenskapslöfte rått käranden med ett den 9 sistlidne december framfött gossebarn, måtte ....

ELISABETH JANSDOTTERS TESTAMENTE

KLHA, V, AI:72, mål 295, 11 april 1836

För att uti domboken intagas inlämnades ett så lydande testamente

Som ingenting är vissare än döden och livet står endast i Herrens hand, och så mycket mera som jag är till hög ålder kommen och nu måst intaga sjuksängen på min förvandling mig bereder, så vill jag nu medan jag är vid god sinnesstyrka göra följande förordnande:
1) Min lilla fordran jag av min son Jan Persson i Boslätten etthundrasextioåtta riksdaler tio skilling sex runstycken = 168 Rd 10 Sk 6 Rst Rgs, skall efter min död delas fyra mina barn emellan, nämligen förenämnde min son Jan Persson och döttrarna Anna och Elisabeth Jansdöttrar samt dottern Christina Persdotter, alla lika så att min son Petter Persson har ej något att därpå tala. För han har bekommit Rembo-egendomen enskilt för ett ringa köp av min man Per Andersson, också kommit i besittning av så väl löst som fast utan att något av de övriga mina barn det minsta därav bekommit.
2) Vad som kan vara i behåll av min lilla lösa egendom, som gång- och sängkläder vid min dödsstund sedan begravningskostnaden avgått, skall tillkomma min son ovannämnda Jan Persson och dess hustru Christina Andersdotter utom en silverkorg om 23 1/2 lods vikt, som skall tillkomma min sonson Per Jansson som jag med varm hand som fadergåva givit, skall efter min död honom tillhöra, vilket jag härmed på det kraftigaste testamentera och förorda vill.
Boslätten den 27 mars 1833
Änka Elisabeth Jansdotter Boslätte

Vittnen:
Erik Ersson i Södernäfde
Per Persson i Boslätten

Och skulle detta testamente till framtida säkerhet, samt den kraft och verkan lag förmår, uti domboken ordagrant införas. Börande det omsider å det Ting som 6 månader efter testamentsgivarens död först infaller ånyo till Rätten ingivas, då förordnat varder huru därmed vidare bör förfaras.

CHRISTINA ANDERSDOTTERS TESTAMENTE

KLHA, V. AI:79, mål 13, 7 april 1845

Med tillkännagivande att Christina Andersdotter i Boslätten avlidit, ingavs i bevakningsändamål följande testamente:
... ...

KLHA,V,AI:81,mål 190,7 april 1848

Seden Jan Persson i Boslätten till ddetta Ting utverkat stämning å si sin måg och dotter Lars Andersson och dess hustru Lisa Jansdotter i Forsbo ... ...

KLHA,V,AI:81,mål 94, 16 okt 1848

Vid företagande av det från sistlidne Ting uppskjutna mål emellan Jan Andersson i Boslätten och Jan Persson därstädes ... ...

ANDERS OLSSON I TVIST MED KAPTEN GRIPENMARCK OM

KNALLASBENNINGS_HEMMANET

KLHA,V,AI:15,mål41,22 sept 1747

Berättade Anders Olsson i Boslätten, att framlidne Direktören Herr Nils Gripenmarck skall för många år tillbaka blivit innehavare av en röjning, Djupdalsröjningen eller Samuels röjning kallad, förstnämndes morfar Samuel Matsson i Lnallasbenning den 12 maj 1672 sig skall tillhandlat av svägerskan Anna Mårtensdotter därstädes för 44 daler kmt, och under Anders Olssons hemman lydande var. Och som Capitan Välborne Herr Carl Gripenmarck samma röjning sedermera till Jan Matsson förpantat, så påstods efter stämning, att uti börden och under hemmanet densamma av Gripenmarck, efter mätesmannaorder, få inlösa.

Men sistnämnde anhöll, att härmed måtte anstå till nästa Ting, på det han emellertid må kunna lämna sina med erforderlig behörig underrättelse år vederpartens påstående, helst han för den korta stämningstiden sådant nu ej kunnat efterkomma. Vilket ock så vida käranden sådant ej skäligen vägra kunde, Rätten även fann skäligt att bifalla, dock med antydan, att nästa Ting utan vidare stämning sig inställa, på det Rätten detta mål då till slutligt avgörande då må kunna företaga.

KLHA,V,AI:16,,mål 48,19 mars 1748

Uti den av Anders Olsson i Boslätten emot Capitan Välborne Herr Carl Gripenmarck till förledet Ting instämda tvist, angående inbördande av Djupdals- eller Samuels röjning kallad, förstnämndes morfar Samuel Matsson fordom tillhört, men han till vederpartens fader försålt, varutinnan Gripenmarck uppå begäran till detta Ting fått anstånd, på det han i mellantiden hade tillfälle, att lämna sina med erforderlig behörig underrättelse av vederpartens påstående.

Inställde sig åter parterna, yrkandes käranden sitt förledet Ting gjorda påstående, som ock att på lösningssumman måtte avgå 9 daler kmt, han av vederparten skall hava att fordra för trenne års återstående utlagor, samt njuta vedergällning för tingskostnaden.

Och förklarade sig väl svaranden nöjd, att låta vederparten denna röjning uti börd inlösa, ehuru den förra ej annat förmodade, än densamma uti hans faders hand vore lagstånden, fast därå ej något bevis kunde upptas, men påstod, att som av Olof Matssons och Olof Erssons i Knallasbenning den 14 i denna månad utgivna intygande finnes, det de hört säljarens son Mats Samuelsson själv, som och andra omtala och säga, det fadern till framledne Direktören Gripenmarck denna röjning sålt, samt därför i betalning 300 daler kmt undfått, och att i Cronoutlagor 3 daler kmt årligen därför givas skulle, det måtte alltså vederparten förpliktas röjningen för merberörda köpesumma inlösa, och ej efter mätesmannaorder, som vederparten påstått, helst osäkert vore huru vida röjningen vid försäljningstiden varit bättre än den nu kunde finnas beskaffad. Nekandes icke käranden betalning för de trenne sista årens kronoutlagor han utgivit.

Vilket med vad mera parterna förr anfört, Häradsrätten hos sig uti behörigt övervägande tagit, och resolverat:

Capitan Gripenmarck söker väl visa med ovanberörda skriftliga intygande, det hans fader skall givit Samuel Matsson 300 daler kmt för röjningen, men alldenstund Olof Matsson och Olof Ersson uti attesten själva tillstå, sig sådant allenast hört berättas av säljarens son och andra, och svaranden ej med köpebrev eller annat tillförlitligt bevis gittat visa, att så mycket för Djupdalsröjningen är utgivet, utan vidgår så väl som nämndeman Jan Matsson i Risbyn, vilken röjningen nu i underpant haver för 120 daler kmt, Gripenmarck av honom lånt, att röjningen är i ganska slätt tillstånd och utöcknad, samt skogen uthuggen, så att på flera år någon synnerlig nytta därav ej kan väntas, där

icke å densamma ansenligt till uppodling användes. Fördeskull och som svaranden ej vägrar vederparten uti börd inlösa den omtvistade Djupdalsröjningen, alltså kan Tingsrätten vid så fakta omständigheter icke pålägga käranden för den uppgivna köpesumman röjningen inlösa, utan kommer han densamma efter mätesmannaorder under sin gamla bolstad att inlösa. För övrigt åligger Gripenmarck att de på utlagorna återstående 9 daler kmt han vidgått, käranden dessa trenne sista åren utgivit, till honom betala, samt uti rättegångskostnad 3 daler smt erlägga.

Grytnäs dödbok F 1, 1755

Anders Olofsson ifrån Boslätten, född därsammastädes år 1689. Fader Olof Andersson, moder Christina Samuelsdotter. Döpt. Hemma uppfostrad av förenämnda sina föräldrar, vilka i ungdomen lärt honom läsa uti och utan bok, Doctor Luthers cateces samt de stycken någorlunda förstå. Gått sina föräldrar alltid tillhanda, i synnerhet på deras höga ålderdom stått dem, som en lydig son sett dem till godo. När åren så medgåvo, ingick han med föräldrarnas inrådan, äktenskap med sin efterlämnade änka, hustru Catarina Persdotter från Backa 1715. Sedan den tiden med sin kära hustru väl sammanlevat. Haft 4 barn, 3 söner och 1 dotter. 1 son är död. de andra leva ännu. Haft jämn hälsa merendels. Fört en redlig och stilla vandel, stått sitt hus väl före. Sjuknade i höstas av sjuka och andtäppa. Måste intaga sängen förleden juletid. Dog 31 januari, 66 år gammal

Boslätten i Grytnäs socken

KLHA,V,AI:12,mål 69, 26 april 1734

Emellan Anders Olofsson i Boslätten och bokhållaren Gabriel Avelin i Avesta, angående återbördande av den hemmansdel uti Knallasbenning och Mårten Hindrichssons mantal, som den förres morbroder Mats Samuelsson ibm till svaranden försålt, resolverades.
Sedan bokhållaren Avelin förklarat sig ej vilja begära eller påstod någon bördsdeposition av andra parten, härför till undgående av en sådan dess talan anfört,
1) Att denna Mats Samuelssons jordedel ej för sig själv större är, än den består av 2 stigar 1 korg kolränta, den han,
2) ej i denna måtto skall köpt, men utlägga tillsammans med sin övriga hemmansdel uti samma mantal, innehållandes 6 stigars skatt samt
3) efter Mats Samuelssons eget vidgående så har Rätten, utom köpeskillingen 600 daler, förunt hhonom den förmån, att han får bruka denna jordedel så länge han orkar och förmår, jämväl sedermera och intill döddagar vilja draga försorg om dess och hans hustrus skötsel och uppehälle.
4) Förmenandes Anders Olsson ej vara i stånd, att själv och av egen förmåga kunna prestera lösen, utan denna del med tiden bliver ifrån hemmanet skingrat, vilket ock,
5) intet skall förnöjt Mats Samuelsson för dess hustrus del uti Boslätten, samt varit större än kärandena moders uti Knallasbenning.
Men alldenstund detta hemman är Anders Olssons rätta börd, och det även av svärmodern tillstäds, att Fru Gripenmarck för tiden däröver innehavar, och uti det ingivna extract av jordeboken påfördes 1 stig och 2 korgars kolskatt, legat därtill förent under benämnde Mats Samuelssons hemman, och blivit därifrån abolinerat, varigenom denna förminskning uti en full besittning sig tilldragit, men bör likväl åter andiceras, och komma tillbaka under hemmanet, skönt någon svårighet därmed torde vara, så länge benämnd röjning med all den övriga Fru Gripenmarcks egendom står under ...., varjämte Anders Olssons angående Mats Samuelssons och dess hustrus skötsel och uppehälle, utlåtit sig vilja dem på lika villkor underhålla, och dem samma förmån lämna, varandes och dessutom intet förunnat att börda med lånta penningar. För den skull och till följe av 2 Cap Jordebalken och Kungl. placatet av den 27 juni 1720 kan det Anders Olsson intet förvägras, att njuta denna sin bördsrätt till godo, och genom ovanberörda köpeskilligs återställande träda uti bokhållarens Avelins rätt och detta hemman inbörda.

KLHA,III,AI:15,f 74v,5 maj 1673

Uppbjöds första gången Olof Johanssons i Boslätten hustrus jordedel ibm som är 1/6-del av halva hemmanet, den hon till M. Anders Simonsson Funk Brännare sålt haver för 110 daler kmt. Item Jöns Perssons i Risby hustrus sjättedel i bemälde halva hemman, som hon till bemälde M. Anders Funk sålt haver för 160 daler kmt.

KLHA,III,AI:1,f 767v,12 maj 1652

Confirmerades det jordebyte, som Mårten Olofsson i Grönvall och Erik ~~Persson~~ Eriksson i Södernäfde således gjort hava, Mårten givit Erik 1/2-part av Boslätten-hemmanet som han i pant hade för 320 daler kmt, och bekommit igen av Erik en röjning värd 80 daler, belägen väster från Grönvall nedanför åsen. Och därtill 221 daler kmt.

KLHA, III, AI:2, f 809v, 27 april 1655

Erik Olsson i Boslätten uppbjöd första gången sin sal. broders arv i Boslätten, som han haver igenlöst av Mårten Olsson i Grönvall för 320 daler kmt. Item givit Mårten för 1/3-del i Boslätten sin hustrus del i Holen.

KLHA,V,AI:17,mål 38, 15 maj 1752

Över Anders Olssons i Boslätten, efter stämning gjorda påstående, att glasmästaren Jonas Sundberg måtte samtycka till behörig rev och jämkning över Knallasbenningegendomen, såvida käranden förmenar sig vara i mistning av någon jord, efter sin i skatten åbelöpande andel, förklarade sig svaranden igenom ingiven skrift, att han ej vägrade den begärda jämkningen, allenast först, efter Häradsrättens utslag av den 6 maj 1649, parternas hemman ifrån Captenens Högvälborne Herr Carl Gripenmarcks och Anders Perssons i Nyhyttan behörigen bliven avskild, helst ingen riktig rev och jämkning uti ägorna parterna emellan dessförinnan kunde ske.
Varöver avsades:
Som svaranden samtycker till den av vederparten begärda ägojämkningen, alltså vill ock Rätten därtill sitt bifall lämna, och varder därför nämndemännen Erik Jansson i Nybyn och Per Ersson i Rembo förordnade, att sedan hemmanen, efter Rättens utslag av den 6 maj 1749 behörigen blivit avskilda, denna förrättning uti vedergåendes närvaro sig företaga, och alla hemmanets ägor så i åker och äng som skog och mark, efter föregången utrevning parterna emellan jämka, så att de uti vist och lett, efter sin ägande andel och jordedel njuta sin fyllnad, dock så att en var njuter sin hävd tillgodo efter görligheten. och vad de i samma tider utom ....
jorden till åker eller äng uppodlat. Bör den lidande däremot svarande landmån av ytmarken tilldelas. Narvid riktiga marken uppmätes, så vida vedergående åsämjas och förrättningen nästa ting till fastställande inlämnas, så framt däremot något skäligen ej påminnes. Men dessförinnan får ej någon tillträda vad han vid delningen undfått, och före ej innehaft.

KLHA,V,AI:16,mål 38,19 mars 1748

Efter stämning sökte Anders Olsson i Boslätten utav glasmästaren Jonas Sundberg ersättning för liden skada på havreåkern av hans häst till 30 band och olaga lötning uti ängarna, samt att han till förekommande av ohägn hädanefter sina förfallna gärdesgårdar uppstänga måtte.
Men svaranden påstod sig till denna skada ej vara vållande, utan lidit av vederpartens getter stor skada uti kålgården och veteåkern, varför efter motstämning söktes förnöjelse.
Dock som parterna efter något tvistande, uppå föreställning i så måtto förliktes, att Sundberg giver vederparten 24 daler kmt, då han däremot lämnar den förra all grödan på havreåkern som funnits kvar efter den lidna skadan, samt för övrigt å ömse sidor eftergiva sin talan å det de instämt, alltså låter och Tingsrätten därvid förbliva.

Stora Kopparbergs Läns Lagmansrätt, AI:1
2 sept 1734

Förutan hålles de ifrån Folkärna Tingsrätt genom vad den 3 maj sisyledne emellan Bokhållaren vid Avesta Gabriel Avelin och Anders Olsson i Boslätten, Grytnäs socken, vilken senare instämt sin hustru Karin Persdotter skriftligen emot vad andra haft att andraga, beträffande den senares vid Häradsrätten vunna bördslösen till dess moderbroders Mats Samuelssons hemmansdel i Knallasbenning, Mårten Hindrichssons mantal, som Avelin bestrider, sökandes samma hemmansdel efter riktigt köp behålla, invistes ock under nu hållna konferensen å bägge sidor skiljaktiga och emot varandra stridande attester, angående den så kallade Gripenmarcks röjning, huruvida denne vara kommen ifrån och ännu höra under hemmanet, i ty den förutan skall detta hemman ej medföra full besittningsrätt.
Eljest tillstod hustrun att ingen börds- och penning deposition ännu skett, utan att de 600 daler som därtill ärnade äro, ligga hemma i deras hus, men ville förmena köpesumman ej varit så stor, utan allenast 200 daler, håller före och till dess Avelin densamma med sin ed bestyrker, skall ej kunna uppvisa köpebrevet, mindre kunna betala något intresse såsom Avelin påstår, i anseende därtill det Mats Samuelsson alltsedan köpet gjorts fullsuttit lika fullt i possession därav.
Men Avelin förmälte, att om svaranden med allt sådant inkast framkommit vid Häradstonget skulle u Mats Samuelssons närvaro och uti vänlighet alltsammans blivit full... och förelagt.
Därmedelst ... han sin ed tillbaka, att Anders Olsson lösa hemmanet till sig, och ingen ..., det hustrun förmente honom väl kunnat göra om han ej av sjukdom vore förhindrad, och de hemstäällte att saken nu lämnas till Häradsrätten tillbaka.

Lagmansrättens utslag:
Uti den ordinarie Häradstinget, som hölls med Folkare Tingslag uti Brunnbäck den 3 maj innevarande ~~år, lagstadde saken emellan Bokhållaren i Avesta Välbetrodde Gab-~~

år, lagstadde saken emellan Bokhållaren i Avesta Välbetrodde Gabriel Avelin och Anders Olsson i Boslätten, Grytnäs socken, kärande och svarande, angående bördslösen, som den senare vunnit till sin Moderbroders Mats Samuelssons hemmansdel uti Knallasbenning och i Mårten Hinderssons mantal, men Avelin bestrider och samma köpta del bejålla söker, jämte å rättegången utlagda expenser.
Detta är Lagmansrättens slutliga utslag författat och avsagt vid ordinarie Lagmanstinget å Falu Rådstuga den 4 sept 1734:
Lagmansrätten har allt vad dessa parter anfört hos sig i behörigt övertänkande komma låtit, prövandes skäligt Häradsrättens i detta mål författade dom av den 3 maj sistlidne, såsom väl grundad, härmed att gilla och fastställa, och ty bör Avelin för orsakade expenser till Anders Olsson betala 8 daler silvermynt.
Vad den av varannan likmätigt Kungl. Bördsrättsordningen fordrade de ..., angående vartill de bägge sig ärbördige visa, där dem viss ... dragas skulle sig därom vid Häradsrätten anmäla, därest och Bokhållare Avelin kan söka utslag angående intresset han pretenderar för sin till Mats Samuelsson erlagda köpeskilling.

KLHA, V, AI:14, § 69, 26 april 1734

~~Emellan Anders Olsson i Boslätten och Bokhållaren, Välbetrodde Gabriel Avelin i Avesta, angående återbördande av den hem-~~
Emellan Anders Olsson i Boslätten ocj Bokhållaren, Välbetrodde Gabriel Avelin i Avesta, angående återbördande av den hemmansdel uti Knallasbenning av Mårten Hinderssons mantal, som den föres morbroder Mats Samuelsson ibm till svaranden försålt,
Resolverades: Sedan Bokhållaren Avelin förklarat sig ej vilja begära eller påstå någon bördsdeposition över den posten han förr till undgående av en sådan dess

KLHA,VI,AI:3,opag.28 april 1713

Kärade Erik Persson i Rembo till Mats Persson i Risbyn om utlösen ifrån Boslätten, som efter gamla jordeboken är 1/4 hemman, räntande 8 stigar 1/2 korg årligen, men under den allmänna, hela socknen anno 1702 övergångna reven, och uti den därefter formerade jordeboken är beprövat vara ...... för 3/8 hemman, och årligen bära 10 stigar 3 1/8 korg kolränta. Varutinnan intressenterna Olof Andersson för 5 stigar, Erik Persson för 3 stigar 1 1/4 korg, Anders Danielsson i Avesta för 5/8-dels korg och Erik Olson ibidem för 2 korgar, varefter dock årliga räntan ännu aldrig kommit att uppbäras, utan utgår ännu alldeles efter gamla jordeboken, varutinnan Boslätten för 1/4-dels hemman var ansett, och inbyggarna emellan fördelt uti tvenne halvor, den ena besitter och brukar Olof Andersson, den andra Erik och Mats Perssöner, varande de övriga inbrukare uti bägge eller endera halvparten,

(i forts. om Mats Perssons del)

Se annan sida

Stora Kopparbergs lagmansrätt,AI:1
2 sept 1734 i Falu rådhus

Förutan hålles de ifrån Folkärna tingsrätt genom ...... den 3 maj sistledne emellan bokhållaren vid Avesta Gabriel Avelin och Anders Olsson i Boslätten, Grytnäs socken vilken senare instämt sin hustru Karin Persdotter skriftligen emot vad andra haft att andraga, betänkande den senares vid Häradsrätten vunna bördslösen till dess moderbroders Mats Samuelssons hemmansdel i Knallasbenning, Mårten Hindrichssons mantal, som Avelin bestrider, sökandes samma hemmansdel efter riktigt köp behålla, invistes och under nu...... konferensen å bägge sidor skiljaktliga och emot varandra stridande attester, angående den så kallade Gripenmarcks röjning, huruvida denne vara kommen ifrån och ännu höra under hemmanet, i ty den förutan skall detta hemman ej medföra full besittningsrätt. Eljest tillstod hustrun att ingen börd- och penningdeposition ännu skett, utan att de 600 daler som därtill ärnade äro, ligga hemma i deras hus, men ville förmena köpesumman ej varit så stor, utan allenast 200 daler, håller före och till dess Avelin densamma med sin ed bestyrker, skall ej kunna ...... köpa ...., mindre kunna betalas något interesse såsom Avelin påstår, ...

KLRD, 78, f 810, 24 april 1721

På egna och hustru Kerstin Persdotters i Rembo vägnar kärade Anders Olsson i Boslätten till Johan Garman med dess moder hustru Margareta Bertilsdotter i Avesta om inlösen av de senares uti Olof Påhls mantal havande vret, efter den skall vara så ringa, att Garman uti utlagor ej mera därför betalar än tvenne dagsverken, som han desutom ingen jord uti bemälte mantal äger, påståendes han även det måtte hustru Mragareta till honom åter leverera den på vretens inlösen undfångna ko, efter det med henne slutna köp gått tillbaka, och hon allenast blivit beräknad för 27 daler, där han dock av andra kunnat den tiden för henne bekomma 42 daler kmt, varjämte och käranden förmenar det åtminstone utlagor för 4 år på denna vret återstå, som svarandens fader intet skall hava betalat, och därför fordrar nu dem tillbaka, à 2 öre för varje daler av vretens värde.
Till svars härutinnan inställde sig Erik Garman jämte dess moder med anhållan, att antingen få behålla denna vret, efter han en brukskarl är, eller och det måtte Anders Olsson inlösa densamma, efter första inköpet med 308 daler kmt förutom vad han sedermera med häfd honom påkostat, uppvisandes eljest en förteckning på åtskilligt arbete han för Anders Olsson gjort, så att de pretenderade utlagorna skola därmedelst vara till fullo betalda. Och vad den undfångna kon angår, så skall

hustru Margareta intet vidare intet rå därför att köpet gått tillbaka, utan skall käranden för densamma njutit sin betalning, mer än bemälte kreatur i sig själv varit värd.
Resolution: Emot Kungl. Maj:ts placat av år 1684 samt Kungl. förordningen av år 1693, som igenom Kungl. Maj:ts resolution uppå allmogens vid sista riksdag insinuerade besvär, kommit uti sin förra vigeur att efterlevas, kan Erik Olsson Garman ej försvaras vid den omtvistade vret uti Boslätten, utan bliver kärandena för befogade ansedda, att få den efter mätesmannaorder till mantalet återlösa. Men för utlagofordran bliver Garman skäligen befriad, så vida Anders Olsson med den förordnade likvidationen i förmåga av Häradsrättens resolution av den 4 maj 1720 ej sin talan i det målet fullföljt, samt Erik Olsson Garman nu sedermera med åtskilliga kvittenser och räkningar, som käranden ej gitte bestrida, vist sig och dess fader hava årligen betalat utlagorna för denna vretjord. Blivandes för övrigt hustru Margareta Bertilsdotter bibehållen vid den på vretens inlösen emottagna ko, såvida hon sitt slutna köp ej ryggat, samt käranden dessutom intet skäl hava densamma att återfordra, sedan han efter eget tillstående blivit med penningar för samma kreatur till det pris förnöjd, som de då med varandra slutit och överenskommit.

KLRD, 78, f 835, 9 okt 1721

På innevarande dato haver Johan Hansson, Hans Ersson och Erik Olsson i Södernäfde uti vänlighet överenskommit med Olof Andersson från Boslätten, om deras instämda mål, för det han dem genom sina svinkreatur någon ohägnad i Forsbo-röjningen tillfogat, i så måtto att han skall fönöja dem skadan med 9 daler kmt, som efter begäran här infördes.

KLRD, 88, f 735, 23 okt 1728

Efter urverkad stämning uppå Erik Anerson i Giselbo begärde svågern Anders Olsson i Boslätten, att få utlösa honom ifrån dess hustrus fasta arvsrätt därsammastädes, som henne efter fadern Olof Andersson till arvs fallit, ...

KLHA, V, AI:12, 25 okt 1734

Första uppbud.
Efter givet säljebrev den 15 i denna månad har Mats Samuelsson och dess hustru Margareta Andersdotter i Knallasbenning för 600 daler, bortsålt sin hemmansdel därsammastädes till Anders Olsson i Boslätten.

KLHA,III,AI:22,f 44v,13 maj 1680

Uppbjöds första gången all Simon Larssons i Boslätten fasta egendom belägen vid Smedsboägorna, med alla dess tillhörigheter, som han den 20 juli 1679 haver sålt till Erik Olsson Skräddare vid Avestafors för 300 daler kmt och en klädesjacka till hans hustru för 8 daler kmt.

KLRD, 61, 26 sept 1710

Efter utverkad stämning uppå Olof Andersson i Boslätten och Erik Persson i Rembo, påstod unge Mats Persson i Risbyn ny rev och delning över Boslättstäkterna, i vilka han jämte dem intresserar, och det helst å sådant sätt, att han må få sitt tillsammans på ett ställe, och kunna hägna och stänga därom, emedan han eljest ingen fred därpå hava skall för utbetande och upptrampning av de andras boskap under dess frånvaro i Risbyn varest han stadigt bor. Eller att skiftena åtminstone större läggas måte än de nu äro.
Vilket Olof Andersson och Erik Persson honom bestridde, invändande att ägorna för detta uti så små skiften äro lagda vordna, på det dem emellan någon jämlikhet träffas måtte i ont och gott, emedan täkterna icke bestå av lika god landmo. beklagandes Olof Andersson sig, som där bor, i synnerhet lida mer av ohägnad, och att de andra, som bor därifrån, icke så väl stänga och hägna ägorna som han, ...

Ur Kopparbergs läns häradsrättsarkiv

Renoverade domböcker, volym 4, f 998v. 20 maj 1653

Olof Persson i Boslätten anklagade Anders Persson Corpral i Smedsbo för det han skall hava stulit ifrån honom någon säd ....

KLHA,II,AI:1,f69, 22 juni 1633

Erik Jansson i Grytnäsby uppbjöd tredje resan ett halvt hemman i Boslätten, köpt av Olof Påvelsson i Boslätten för stångjärn 17 skeppund.

KLHA,II,AI:3, f 36v, 13 maj 1635

Erik Jansson borgare i Västerås beviljades fasta på ett halvt hemman i Boslätten med hus och jord, som han köpt av Olof Påvelsson ibidem för stångjärn 17 skeppund. Brev daterat Grytnäs Prästgård den 6 maj 1630, Per Eriksson i Stusshyttan och Hans Persson i Klintebo med sina bomärken och Herr Jan Olofs son i Norberg Per Olsson benämnd med sitt sigill till vittnes

Mantalslängd för BOSLÄTTEN i Grytnäs socken
Där ej annat anges består familjen av man ocj hustru

1640
Per Olofsson 2

1647
Per Olofsson 2

1648
Per Olofsson 2

1650
Per Olofsson 2

1651
Per Olofsson 2
hustru Anna 1

1652
Per Olofsson 2

1653
Per Olofsson 2d
Olof Persson
Erik Olofsson 1d

1655
Per Olofsson Oh 2d
Olof Persson
Ilian Matsson om oh
Anders Andersson

1656
Per Olofsson 2d
Olof Persson
Anders Andersson

1658
Per Olofsson Oh 3d
Olof Persson
Anders Andersson

1660
Olof Persson 2d
Anders Andersson

1662
Olof Persson 2d
Anders Andersson

1663
Olof Persson
Anders Andersson
Malin Persdotter Om Oh 1piga

1664
Olof Persson
Anders Andersson
Malin Persdotter Om Oh 1d

1665
Olof Persson
Anders Andersson
Malin Persdotter Om Oh 1d
Anders Mårtensson 1s

1666
Olof Persson
Anders Andersson
Malin Persdotter Om Oh 1d

1667
Olof Persson
Anders Andersson
Malin Persdotter Om Oh 1d
Anders Mårtensson 1s